

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqvet E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

De Avaritia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

dedi tibi; de meo quæro, & mihi donas? dà mihi, & red-
do: habuisti me largitorem, fac me debitorem, habeam
te fœneratorem: pauca mihi das, plura reddam, tem-
poralia mihi das, æterna restituam. Itaque quantum de
bonis à te largè concessis potero, iudicio prudentis tibi
in paupere restituam, & in æternum mihi conservabo;
numquam differam debita dissolvere, aut defraudare
mercedem operarii, libens in pia opera, & ad tuum cul-
tum largus ero; omnia enim tua sunt. Denique cum
dispensator fidelis esse debeam, numquam aliud agam
quàm secundum sanctissimam tuam voluntatem &
beneplacitum tuum. Amen.

Orationem vide infra: O Rex regum, & c. p. 374.

Meditatio de Avaritiâ.

COMPOSITIO LOCI. Considera omnes homines
velut montem conscendere, & Christum Regem
præire pauperibus, pauperes Christum facilè sequi,
alios dæmonem vel etiam CHRISTVM JESVM nudum,
sed suffarcinatos relabi.

ORA, ut Dominus aperiat cor, ut intelligas pauper-
tatis pretium, quam Dominus coluit ab utero usque
ad mortem.

*Quid sit
avaritia.*

PUNCTVM I. Considera quid sit avaritia, nempe pe-
cuniæ & rerum hujus mundi inordinata cupiditas, quâ
homo ita afficitur illis, ut impotenter ferat iis privati,
quærit superflua & curiosa, etiam aliquando cum dam-
no alterius, & anxie seruat. Secundò, quàm fœda sit.
Primò, ratione objecti, & quomodo homo pecuniæ, id
est terræ metallo vili se tradat, adeò ut idolorum servi-
tus appelletur: Et tamen quis pecuniâ melior est, quis
beatior, cum extra nos sit? Quid ergo? quòd vanitatis
aliquid nanciscatur, & dicatur opulentus, hoc habet
avarus, præter victum enim & amictum, & hoc vani-
tatis ludibrium habet nihil.

Galat. 5.

Hæcine vera, ut sup. pag. 7*

Secun-

Secundò, dignitatem hominis attende, qui ad hoc natus ut amore suo Deum omne bonum complecteretur, & quàm turpe, si ille per avaritiam in caduca & peritura se abjiciat, & vilissima corpora suæ animæ præferat. Tertiò, turpis avaritia ratione modi acquirendi, cum hominem adigat ad vilissima luca sectanda, etiam cum infamiâ, per lites, mortis discrimina, & curas inexplicabiles, ut nullum tempus, nullus locus vacuus iis sit, inque mille partes animus distrahatur. Quartò, quia æquali curâ & anxietate conservare parta necesse est. Quintò, quod omnium, etiam Ethnicorum, iudicio avarus abjectissimus habeatur, utpote qui sui bonis nequeat, & acquirendo se oneret.

Hæcine vera, ut sup. pag. 7.

PUNCTUM II. Considera; quis tandem finis acquisitionis. Primò, sibi proponit avarus pacem, & ecce quantum crescit nummus, (& idem est in ceteris terrenis) tantum crescit amor, ut in hydrope; non est enim pax impiis. Secundò, sperat commoda carnis; ut bene vestiatur, splendidè epuletur, & dic, quæso, nonne ob ista dives sepultus dicitur in inferno? Et verò quid conferunt diviti opes, nisi victum & vestitum? nihil enim aliud præstant; verùm & pauperes hæc habent. Quid ergo præ illo dives? unum ille habet, quòd ubi multæ sunt opes, sint multi qui devorent eas, quòdque præterea ex deliciis morbos plurimos nutriat; quos frugales non nôrunt, & insuper (quod dolendum maximè) instrumenta gulæ, luxuriæ, & omnium malorum, id est, mille furcas habeat ad æternam calamitatem, nullumque ferè in lubrico habeat retinaculum. Quid ergo superest diviti, unde inaniter intumescat de opibus?

Credo tibi, &c. ut sup. pag. 7.

Attende verò opes veros honores non parere, cum sint homine inferiores, & nihil in se habeant dignitatis. Considera deinde, in quàm multos diaboli laqueos incidant, qui volunt divites fieri in hoc sæculo: radix

A a

enim

*Avaritia
fœda & in-
digna ho-
mine.*

*Quàm instabi-
lis eius
sit.*
Isaia 48.

*Vitia multæ
ex divitiis.*

1. Tim. 6.

Matth. 21.

enim omnium malorum cupiditas. Primò, orare nequeunt, ibi enim est cor eorum, ubi thesaurus eorum. Secundò, ab operibus pietatis alieni sunt, cum semper egeant, & satiari numquam possint. Tertiò, per fas & nefas acquirunt, & iniquè acquisitis ita afficiuntur, ut prope impossibile sit ad restitutionem cogere. Quartò, morientes, ob rationem reddendam, pauperes defraudatos, opes deserendas, velut in desperationem aguntur. Itaque, ô homo, veluti si in summâ tempestate effes periturus, nisi abjiceres opes, jam projice; & divitiæ si affluant, noli cor apponere, ut ad æternam portum pervenias. Noli ergo, cum alteri omnia relinquenda, illi gaudium creare, tibi tormentum, non restituendo; & si saltem in morte aliquid abnegandum aut restituendum, noli tam enormi tuo damno differre.

*Avari stultitia.**Cur ô dives non vis esse cum Christo pauper.*

PUNCTVM III. Considera stultitiam avari & conquistoris hujus sæculi, qui Deo in paupere, æternamquam Veritati, centuplum promittenti & vitam æternam, ea quæ certò alioquin ei sunt peritura dare recusat, & contra mundo fallaci, & hominibus credit exiguo & momentaneo lucro. Secundò, quanta stultitia, quòd cum tantùm dispensator sit, Domino recuset reddere, & dilapidet alterius bona, redditurus strictam rationem. Tertiò, mirum certè quod quispiam hic eligat esse momento dives cum tot miseris, & in futuro perpetuò pauper, potius quàm in æternum cum gloriâ maximâ dives, & hinc tecum, benignissime JESU egenus. Quartò, quòd res viles tanti faciat, ut puer crepundia, cum Christus & omnes sapientissimi nihili fecerint. Quintò, quòd animam toto mundo preciosiorem pro quâ mortuus est Christus, tantillo vendat, vel saltem imperfectam relinquat, & pauperem in alterâ vitâ; & sic opes longè pluris quàm se æstimet. Sextò, quàm stultum, quòd Domino promittente omnia adjicienda, si quæratat primò regnum cælorum, hoc negligat & profus contra faciat, & quasi diffidat ejus bonitati.

Considera,

Confidera, quomodo Dominus punierit hîc avaros, & quidem Achan iusserit ob furtum lapidibus obrui, *Josue 7.* Jabelem vineam Naboth concupiscentem, Ananiam *4. Reg. 9.* & Saphiram de precio oblato detrahentes, & Judam *Actor. 5.* proditorem dirâ morte multarit. *Matth. 27.*

O Rex Regum, ut inf. pag. 374. vel *Aspira*, ut sup. pag. 8. *Hæcine firmâ fide credo*, & c. ibid.

Meditatio de Paupertate, cujus affectus omnibus necessarius.

COMPOSITIO LOCI, erit Christum videre cum Discipulis miserè vestitum, famelicum, pauperulum pagos & villas obeuntem, & nos velut peregrinos eum sequentes.

ORATIO. Pete ut possis cognoscere dignitatem paupertatis, & eam in tuo statu complecti.

PUNCTVM I. Considera i. paupertatem esse duplicem, una est quâ homo etsi opulentissimus ita animo comparatus est, ut potiùs, quam Deum offendat, paratus sit: vitam degere pauperem, opes partas omnes relinquere. Hæc verò, ô Lector attende, tibi, & omnibus ad salutem necessaria; cujus defectu multi egeni reipsâ pauperes, sed animo divites valdè, & avari ad malas confugiunt artes, furta, usuras, injustitias, quia paupertatem ferre nequeunt, vel divites ne in eam incidant, easdem sectantur, imò naufragium fidei faciunt potiùs quam bonorum. Alia paupertas, quæ reipsa abdicat omnia, & à Domino suaderur, non verò præcipitur. Nunc ergo expende paupertatem esse rerum omnium externarum saltem in animo abdicationem, quæ hominem totum ordinat exterius & interius circa illas. Primò, in intellectu ponit veram, qualem Deus habet, illarum æstimationem; ostenditque verè esse caducas, viles, noxias. Secundò, in affectu contemptum & fastidium, denique in opere plenam, si Dominus ad perfe-

Quid sit paupertas.